

mig nærmere ved den ærede Krigsministers Udtalelser; men jeg er dog nødsaget til stadig at modsigge et enkelt Punkt, nemlig at jeg skulde have indrømmet, at Forholdene ved Rekruternes Behandling nu skulde være blevne bedre. Det er ikke mig bekendt, at jeg har indrømmet, at Forholdet, hvad Rytteriet angaar, skulde være blevet bedre end f. Ex. i den Tid, da jeg var Rekrut, thi efter hvad jeg har meddelt, vil jeg sige til Eder for 3die Dragonregiment, at noget Bævre have vi ikke havt at opvise end dette, som er fremdraget fra Søgersborg Rekruttskole. I saa Henseende kan jeg altsaa ikke se, at der har været nogen Fremgang. Jeg skal ogsaa tillade mig en Bemærkning til, hvad den ærede Minister sagde om, at de fremdragne Exempler havde opvakt Munterhed i Salen iftedfor Harme, og at det maatte neppe var saa slemt med de anførte Exempler, da ofte det, der var tiltænkt Hesten kom Manden tilgode. Det er nu sikkert nok, at Erfaringen godtgjør, at de gode Beridere, som have et udmærket Lag til at bruge Pidsken, kunde tage feil og ramme Rekruten iftedfor Hesten, det er en gammel Historie, og det kunne Rekruternes Laar føre Vidnesbyrd om. Men jeg maa dog sige, at jeg ikke tror, at de slaa saa feil, som de træffe galt, og som det skulde se ud til efter den ærede Ministers Udtalelser, jeg mener, at netop dette Forhold ved Rytteriet er en god Grund til at holde et mere vaagent Øie med Behandlingen af Rekruterne der end ved Fodfolket, thi der er netop under Svælsene ofte Leilighed til for Officerer og Underofficerer, som ville det, at være ondskabsfulde ligeoverfor de Undergivne. Deri maa jeg være enig med den ærede Krigsminister, at ofte vil man slaa paa Sammelen og rammer Bæstene, og ofte, naar man napper efter Hestene, napper man Karlen. Men det er netop det Forhold, som man skulde være forsigtig med.

Krigsministeren (Kauffmann): Hvis jeg ikke har udtrykt mig aldeles utheldig, sagde jeg, at Uvedkommende, Udenforstaaende ofte opfatte Slag, som vare tiltænkte Hesten, som tiltænkte Rekruten.

H. Larsen: Det glæder mig, at denne Forespørgsel fra det ærede Medlem for Ribe Amts 3die Valgkreds (Wulf) er kommet frem, thi det er vist meget heldigt, at den Slags Sager kommer for her i Thinget. Efter det Kjendskab, jeg har til Søgersborg Rekruttskole, tror jeg, at der der noget Sted, der trænger til, at den høitærede Krigsminister skal kaste sit Blik paa det, for at efterse Rekruternes Behandling, er det ganske vist her. Den Exerccerplads, som Husarekruterne exercere paa, er ikke saaledes som Fællederne ved Kjøbenhavn; thi jeg maa sige til Kjøbenhavnernes Nos, at de ere meget villige til at gaa ud at se paa Exerccitserne der. Ved Leilighed ser man

ogsaa, hvorledes Befalingsmændene ved Fodfolket ere meget ilde tilmode ved, at civile Folk gaa ud paa Exerccerpladsen, og det hender da meget tidt, at man hører en Befalingsmand sige til sin Tropp: Vi maa længere bort, for nu er Herr Sprensen kommen for at se paa os, og det er dette Forhold, de søle sig ilde berørte af. Underledes forholder det sig med Søgersborg Rekruttskole, den er som en lukket Bog, intet fremmed Die faar Lov til at se derind, der ere Rekruterne prisgivne til Befalingsmændenes Behandling, og at den ikke altid er meget blid, det tror jeg, at man meget nemt kan se. Jeg vil saaledes henstille til den høitærede Krigsminister, om han ikke vil opløse os om, hvormange Selvmord der er begaaet netop paa Søgersborg Rekruttskole, og man vil da se, at de ikke ere saa faa. Jeg veed nu ikke, om Folk have begaaet Selvmord, fordi de vare saa glade over at være paa Skolen, eller om det var af en modsat Grund; jeg antager nu, at det var af den modsatte. Naar den ærede Minister mente, at den lange Liste over de Tilfælde, som det ærede Medlem for Ribe Amt anførte, ikke havde Større at sige, og at den, hvis den havde havt noget Virkeligt at betyde, saa vilde være bleven modtagen her i Thinget med Indignation, iftedfor med Latter, vil jeg sige, at jeg nok hørte, at det ærede Medlem for Kjøbenhavns 5te Valgkreds (Wille) sagde, at det var latterligt; men jeg tror, at der er mange af den Slags Ting, som det ærede Medlem vil finde latterligt. Jeg antager, at det ærede Medlem slet ikke kender Noget til disse Forhold, ligesaa lidt som jeg tror, at han som Rekrut har staaet paa Exerccerpladsen og er bleven tituleret med alle disse velsignede Dgenavne, eller at han har faaet sin Part af de ubehagelige Stød i Siden og Slag i Ansigtet, saaledes som Rekruterne have faaet. Jeg kan forstaa, at det ærede Medlem nu ser Sagen fra den latterlige Side; men jeg antager, at hvis han kom til at staa paa Exerccerpladsen, og kom til at nyde en saadan Behandling, vilde han ganske vist finde, at det var alt Andet end nogen Behagelighed (En Stemme: Det ærede Medlem sagde, at det var barnagtigt, han sagde ikke, at det var latterligt). Nu vel, i alt Fald gjorde det ærede Medlem Spør ved det. Naar den ærede Krigsminister vilde henholde sig til, at der endnu ikke var fremkommet nogen Klage over Behandlingen, saa tror jeg rigtig nok ikke, at den ærede Minister kan vente, at der skal komme Klager fra mishandlede Rekruter; thi de ere jo under et saadant Lag og en saadan Dressur, at de ikke let kunne komme med Klager, det vove de ikke, da de vide, hvad der ligger bagved, og ere bange for dem, de vilde klage over. Det forekommer mig imidlertid, at den ærede Krigsminister paa en meget lettere Maade vil kunne faae at vide, hvad der foregaar, end ved at henholde sig til Klager fra de mishandlede Rekruter; thi jeg antager, at